

TALOUSARVIOALOITE 1182/2001 vp

Määrärahan osoittaminen ns. matalan kynnyksen huumehoitopaikkojen verkoston perustamiseen

Eduskunnalle

Nuorten keskuudessa huumeiden käyttö on lisääntynyt räjähdysmäisesti. Pelättävissä on käytön laajeneminen entisestään ja huumeiden käyttöön liittyvän tartuntatautiepidemian syntyminen. Huonoimmassa tilanteessa ovat nuoret, syrjäytymisvaarassa olevat huumeidenkäyttäjät. Matalan kynnyksen hoitopaikkojen tarkoituksena on varhainen hoitoon hakeutuminen ja hoitoon kiinnittyminen, ohjaus ja neuvonta sekä huumevieroituksen käynnistäminen. Hoitopisteiden tulisi olla avoinna viikonloppuisin sekä iltaisin ja niiden tulisi sijaita helposti tavoitettavissa paikoissa. Hoitopisteisiin pitäisi voida hakeutua myös anonyymisti.

Osan matalan kynnyksen hoitopaikoista pitäisi olla suunnattu alaikäisille yhteistyössä lastensuojeluviranomaisten kanssa. Tarpeen mukaan tarvitaan myös yli 18-vuotiaille vastaanottopisteitä heidän hoitoon kiinnittämiseensä.

Laskelmien mukaan yhden tällaisen hoitopisteen henkilöstökulut ovat noin miljoona markkaa. Matalan kynnyksen hoitopisteet eivät tällä hetkellä riitä, sillä niitä ei ole maan kattavasti. Tarvitaan koko maan kattava verkosto. Tällä hetkellä Suomessa on matalan kynnyksen hoitopisteitä 6 kappaletta. Määrä on aivan riittämätön.

Huumehoitojen tulokset ovat hyviä. Jopa 80 % hoidossa olleista pääsee tutkimusten mukaan irti aineista ja takaisin yhteiskuntaan. Hyvien tulosten

takana on hoidettavien halu päästä irti aineista ja hoidettavien tiukka valinta. Nuoret huumeiden käyttäjät eivät hakeudu mielellään samaan katkaisuhoidoon alkoholiongelmaisten kanssa. Nuorille huumeiden käyttäjille tulisi olla oma hoito-ohjelma ja hoitopaikka.

Esim. Tampereella on jo pitkään ollut pula matalan kynnyksen hoitopaikasta erityisesti 18—24-vuotiaille. Matalan kynnyksen hoitopiste toimisi hoitoonohjauspaikkana, jossa tehdään alustava hoidon tarpeen arvio. Matalan kynnyksen hoitopisteen asiakas voisi siirtyä jatkohoitoon myöhemmin muualle, esim. A-klinikkatoimen kuntoutumiskeskukseen, A-klinikalle, nuorisosemalle, kuntouttavaan laitoshoidon, psykiatriseen hoitoon tai lastensuojelun piiriin.

Matalan kynnyksen hoitopisteet vastaisivat lähinnä huumeidenkäyttäjien tarpeeseen, mutta palveluja voisivat tilanteen mukaan käyttää muutkin päihdeongelmaiset.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioittaen,

että eduskunta ottaa valtion vuoden 2002 talousarvioon momentille 33.92.50 lisäyksenä 2 600 000 euroa matalan kynnyksen huumehoitopaikkaverkoston perustamiseen koko maahan.

TAA 1182/2001 vp — Marja Tiura /kok ym.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 2001

Marja Tiura /kok

Pia Viitanen /sd